

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Průchy a soudců Mgr. Jany Brothánkové a JUDr. Tomáše Langáška v právní věci žalobce: **P. V.**, zastoupený JUDr. Tomášem Sokolem, advokátem, se sídlem Sokolská 60, Praha 2, proti žalovanému: **Policie ČR, Krajské ředitelství policie Libereckého kraje**, se sídlem Dr. E. Beneše 26, Liberec, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 1. 2014, č. j. KRPL-120955-9/ČJ-2013-1800PZ, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci, ze dne 1. 8. 2014, č. j. 58 A 8/2014 - 29, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci, ze dne 1. 8. 2014, č. j. 58 A 8/2014 - 29, **s e z a m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností žalobce (dále také „stěžovatel“) brojil proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci (dále „krajský soud“), ze dne 1. 8. 2014, č. j. 58 A 8/2014 - 29 (dále jen „napadené usnesení“), jímž krajský soud odmítl žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 1. 2014, č. j. KRPL-120955-9/ČJ-2013-1800PZ (dále jen „napadené rozhodnutí“). Tímto rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání stěžovatele proti prvostupňovému rozhodnutí o zamítnutí jeho žádosti o obnovu řízení ve věci přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu, ve znění pozdějších předpisů. O spáchání přestupku bylo rozhodnuto v blokovém řízení orgánem pořádkové policie dne 30. 9. 2013 s udělením blokové pokuty ve výši 200 Kč, přičemž přestupkové jednání spočívalo v tom, že stěžovatel nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem, aniž by měl u sebe lékařské potvrzení, že tuto povinnost nemá.

Napadeným usnesením krajský soud odmítl žalobu proti napadenému rozhodnutí z důvodu její opožděnosti. V odůvodnění zejména uvedl, že z kopie doručanky napadeného rozhodnutí, kterou si krajský soud od žalované vyžádal, bylo zjištěno, že stěžovatel si napadené rozhodnutí osobně převzal dne 5. 3. 2014. Lhůta k podání žaloby tedy stěžovateli uplynula dne 5. 5. 2014. Jelikož žaloba byla do datové schránky krajského soudu doručena až dne 27. 6. 2014, byla podána až po uplynutí této lhůty. Z uvedených důvodů krajský soud žalobu odmítl jako opožděnou (§ 46 odst. 1 písm. b/ s. ř. s.).

V kasační stížnosti stěžovatel mj. požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Svůj návrh odůvodnil pouze tak, že v konečném důsledku na základě zamítnutí obnovy řízení

o přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu, ve znění pozdějších předpisů, stěžovatel přijde o své řídicí oprávnění, neboť mu v důsledku nesprávné kvalifikace budou do jeho bodového konta řidiče přičteny 3 body, znamenají pro něho právní následky tohoto rozhodnutí nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám a současně přiznání odkladného účinku není v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

Žalovaný se k návrhu stěžovatele nijak nevyjádřil.

Podle ustanovení § 107 zákona s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Přitom se přiměřeně použijí ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Podle ustanovení § 73 odst. 2 s. ř. s. soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

Podle § 73 odst. 3 s. ř. s. se přiznáním odkladného účinku pozastavují do skončení řízení před soudem účinky napadeného rozhodnutí.

Podmínky přiznání odkladného účinku kasační stížnosti již ve své judikatuře Nejvyšší správní soud několikrát vyložil. Obecně lze konstatovat, že Nejvyšší správní soud vnímá možnost přiznání odkladného účinku jako určitou výjimku z pravidla, že kasační stížnost nemá odkladný účinek ze zákona a rozhodnutí krajského soudu napadená kasační stížností jsou tak v zásadě pravomocná a vykonatelná. S účinností od 1. 1. 2012 již není výslovně požadováno tvrzení a prokazování hrozby vzniku nenahraditelné újmy, nýbrž „pouze“ újmy, která bude nepoměrně větší oproti újmě, která může vzniknout jiným osobám přiznáním odkladného účinku. Je tedy vyžadováno poměrování závažnosti újmy, která může vzniknout žalobci či stěžovateli nepřiznáním odkladného účinku, a újmy, která může naopak vzniknout jiným osobám přiznáním odkladného účinku. Je přitom požadováno, aby možná újma hrozící navrhovateli byla nepoměrně vyšší. Odkladný účinek žaloby i kasační stížnosti tedy ani po novelizaci neztratil charakter institutu mimořádného. Přiznáním odkladného účinku je prolamována právní moc soudního rozhodnutí, což je zákonem nadále podmíněno splněním striktních (byť dle slovního vyjádření v ust. § 73 odst. 2 s. ř. s. již mírnějších) podmínek (viz k tomu usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 1. 2012, č. j. 7 As 138/2011 – 241, přístupné na www.nssoud.cz).

Nejvyšší správní soud konstatuje, že v posuzovaném případě stěžovatel spatřuje újmu, která by mu měla vzniknout (resp. s největší pravděpodobností již vznikla), v pozbytí řídicího oprávnění. O odkladný účinek stěžovatel žádal již v žalobním řízení, nicméně krajský soud o jeho žádosti nerozhodoval, neboť žaloba byla opožděná. Nejvyšší správní soud uvádí, že ve své předchozí judikatuře ve věcech odkladných účinků v případech přestupkového postihu přiznání odkladného účinku v obdobných případech přistupuje pouze výjimečně, zpravidla je-li na řízení motorového vozidla existenčně závislý stěžovatel nebo jemu blízká osoba (viz k tomu usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 4. 2013, č. j. 6 As 29/2013 - 80, přístupné na www.nssoud.cz). Dále je třeba odlišit to, co stěžovatel ve své kasační stížnosti poněkud směšuje, totiž účinky zamítnutí žádosti o povolení obnovy řízení ve věci spáchání jednoho dílčího přestupku stěžovatele, o níž bylo rozhodnuto napadeným rozhodnutím žalovaného, a v příčinné souvislosti se spácháním tohoto přestupku docíleného efektu „vybodování“, tedy dosažení počtu dvanácti bodů, které má za následek ztrátu řídicího oprávnění ve smyslu § 123c odst. 3 citovaného zákona č. 361/2000 Sb., podle něhož řidič pozbývá řídicího oprávnění uplynutím 5 pracovních dnů ode dne, v němž mu bylo oznámení o této skutečnosti doručeno. I kdyby stěžovatel dosáhl přiznání odkladného účinku již v řízení o žalobě, byla by jím odložena pouze právní moc či vykonatelnost rozhodnutí o zamítnutí odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí o zamítnutí žádosti o povolení obnovy řízení. Tím by tedy nebyla dotčena ani právní moc

pokračování

rozhodnutí vydaného v blokovém řízení dne 30. 9. 2013, neboť samotná žádost o povolení obnovy správního řízení nemá ze zákona odkladný účinek a z prvostupňového rozhodnutí nevyplývá, že jí odkladný účinek nebyl přiznán (§ 100 odst. 6 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu), ani by tím nemohl být dotčen samotný záznam tří bodů do bodového registru a ani ex lege nastalý právní následek pozbytí řidičského oprávnění uplynutím pěti dnů ode dne doručení oznámení.

Stěžovatel navíc brojí svou kasační stížností proti usnesení o odmítnutí žaloby proti napadenému rozhodnutí žalovaného, což znamená, že by přiznání odkladného účinku kasační stížnosti pouze odložilo právní moc napadeného usnesení až do skončení řízení o kasační stížnosti, nicméně – jak bylo výše zdůvodněno - nemělo by žádný efekt na pozbytí řidičského oprávnění stěžovatele.

Nejvyšší správní soud proto uzavírá, že návrh na přiznání odkladného účinku není opodstatněný, neboť důvody tvrzené stěžovatelem nejsou z hlediska přiznání odkladného účinku relevantní (§ 107 s. ř. s.). Závěr Nejvyššího správního soudu o nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti přitom nijak nepředjímá meritorní řešení posuzované věci.

Ze všech shora uvedených důvodů Nejvyšší správní soud uvedený návrh zamítl, jak je uvedeno ve výroku.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. září 2014

JUDr. Petr Průcha
předseda senátu